

vil kalde det, der var Lov, der var blindende for Trediemand og paalagde Trediemand nogen- somhelst Byrde, saa overstred han sin Compe- tence, thi en saadan Forandring maa bringes ind gjennem et Lovforslag. Der vil i den tid- ligere Lovgivning findes en Mangfoldighed af Tilfælde, hvor Forandringer have kunnet foregaae ved en offentlig Sanction fra Regjeringens Side, fordi Regjeringen i sig indeholdt saavel den lovgivende som den executive Magt, men som ikke mere kan forandres paa en saadan Maade. Det kan være vanskeligt at finde, hvor Grænd- sen er, men Grændsen er der, og dersom det skulde hælde sig, at Trediemand virkelig sølte sig læderet ved en saadan Forandring, hvortil Justitsministeren havde givet sit Samtykke uden at komme her og faae den forandret ved en Lov, saa kan jeg ikke troe, at Domstolene vilde give dette Medhold, og dersom de gavede det Medhold, saa vilde Diebliffet være kommet, hvor vi ved Hjælp af vor Forslagsret maatte see at skaffe en saadan Tilstand forandret; thi ellers vil den hele Lovgivningsmagt i mangfoldige Henseender være sat tilside. Kan en tidligere Lovgivning af Regjeringen betragtes saaledes, at den paa en Maade skulde have fri Haand og Hals over Forholdet, fordi det tidligere kunde stee ved en saadan Regjerings- myndighed, saa er vor hele Forsatning ingen Ting; men den kan det ikke, og det vil Mini- steren heller ikke paastaae, at den kan. En Sammenligning, hentet derfra, kan saaledes ikke alene ikke passe paa denne Sag, men den viser hyderligere, at Diebliffet er kommet, hvor vi maae lade enhver Tvivl i den Henseende ophøre. Vi maae ikke fastsætte en Lovgivnings- form, som kan indrømme saadanne mislige Forhold, thi den passer ikke længere og kan ikke finde Sted. Jeg tør sige med Rette, at det vil være et stort legislativt Misgreb, om vi slippe denne Lov afhænde uden at fast- sætte det Tidspunkt, naar den skal ophøre at være Lov, og naar den skal gaae over til at blive Statut for en privat Forening.

Justitsministeren: Ja, den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valg- kreds (Tscherning) har meget bestemt udtalt sig for, at den under Justitsministeriets Besty-

relse staaende Brandforsikringsforening for Landet skulde gaae over til at være en privat Forening fra 1ste April 1859; men det fore- kommer mig, at han er gaaet ud fra en alde- les urigtig Forudsætning, og dersom det ærede Thing maatte være enig med mig deri, ville alle de Argumenter, han senere frem- førte, bortfalde. Den ærede Rigsdagsmand yttrede, at den almindelige Brandforsikring for Landet var et privat Selskab; det erkjen- der jeg aldeles ikke. Den er ikke privat; den har en privat Side, men den har ogsaa en offentlig, og der er ingen Modsigelse deri, at en Institution kan i en vis Henseende be- tragtes som privat og i en anden som offentlig. At dette kan bestaae med en fornustig Ordning af et saadant Forhold, troer jeg, at det ærede Thing vil indrømme, naar jeg meddeler, at i Norge forholder Sagen sig paa samme Maade; ved en Lov af 19de August 1845 er Forholdet der ordnet ligesom her, og det skulde dog være underligt, om man ogsaa der skulde see Sagen fra en saa aldeles urig- tig Side, som den ærede Rigsdagsmand jo mener, at man gjør her. Ogsaa Brandassu- rancen for Bygningerne i Kjøbenhavn, som den ærede Ordfører har nævnt, er i en vis Henseende et privat Selskab; den har sine egne Committerede og styrer selv sine Anliggender, men naar den vil forandre sine Præmier, maa den komme til den lovgivende Magt. Placaten af 20. Mai 1829, hvorved Præmien for Bygninger i Kjøbenhavn er be- stemt, anseer jeg for en Lov, og skal der stee Forandringer deri, maa det stee igjennem den lovgivende Magt. Det Samme er Tilfældet med Brandforsikringen for Bygninger i Kjøb- stæderne, der bestyres af Justitsministeriet paa samme Maade som Brandforsikringen for Bygninger paa Landet, men skulde der blive Spørgsmaal om nogen Forandring af Præ- mien med Hensyn til Brandforsikringen for Kjøbstæderne, saa er det ogsaa min Mening, at Spørgsmaalet derom maa forelægges den lovgivende Magt. Men det er ikke blot med Hensyn til Brandforsikrings-selskaber, at en saadan Forening af private og offentlige For- hold finder Sted; Livsforstkrings-sel- skabet staaer jo saaledes i samme Forhold;